

Dosarul nr. 2ra-1730/2022
2-20110018-01-2ra-09122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Gîrleanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, A. Braga, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans”, reprezentată de avocatul Alexandru Pagu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans” împotriva lui Oleg Baraliuc cu privire la încasarea chiriei restante,
împotriva deciziei din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 08 septembrie 2020, SRL „Nagoltrans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Baraliuc, solicitând încasarea chiriei restante în mărime de 91 300 de lei, a penalității în mărime de 21 638 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 25 august 2017, Oleg Baraliuc a încheiat cu SRL „Nagoltrans” un contract de locațiune a automobilului de model „XXXX”, n/î XXXX.

Potrivit pct. 3.1. din contractul de locațiune, reclamantul a oferit, iar pârâtul a primit în locațiune automobilul sus-indicat pe un termen de 3 zile, care a început a curge din data de 25 august 2017, ora 18:00, și lua sfârșit la data de 28 august 2017, ora 17:00.

Potrivit pct. 4.1. din contractul de locațiune, părțile au convenit că prețul chiriei pentru 1 zi constituie suma de 1100 de lei.

A precizat că, automobilul sus-menționat s-a aflat în posesia și folosința pârâtului în perioada 25 august 2017 - 26 decembrie 2017. Iar, conform actului de predare-primire (restituirea) automobilului, locatarul a refuzat să achite plata pentru chiria restantă pentru 83 zile în sumă de 91 300 de lei, ceea ce a fost consemnat de ambele părți.

Potrivit pct. 9.7 din contractul de locațiune, locatarul dacă nu restituie automobilul închiriat la dată stabilită în contract, acesta este obligat să achite plata chiriei pentru toate zilele în care a reținut automobilul peste termenul de locațiune.

A susținut că, în conformitate cu art. 624 din Codul civil în raport cu pct.9.1 al contractului nominalizat, locatarul care nu achită chiria în termen, urmează a achita și penalitatea în sumă de 0,3% din suma datorată. Astfel, penalitatea contractuală calculată pentru perioada 02.06.2020 - 19.08.2020, constituie suma de 21 638 de lei.

A menționat că, la 25 mai 2020, a fost expediată în adresa pârâtului notificare, prin care a fost somat să achite suma prejudiciului.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Nagoltrans” împotriva lui Oleg Baraliuc cu privire la încasarea chiriei restante și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de reprezentantul apelantului SRL „Nagoltrans”, avocatul Pagu Alexandru, cu menținerea hotărârii din 20 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că deși la materialele cauzei a fost anexat contractul de locațiune încheiat între părțile litigante la 25 august 2017, precum și actul de predare – primire și restituire a automobilului, actele nominalizate nu demonstrează că partea pârâtă nu și-a onorat obligația de achitare a plății chiriei la momentul încheierii contractului.

De asemenea a indicat că nu a fost confirmat de către apelant faptul existenței în evidența contabilă a SRL „Nagoltrans” a datoriei pretinse spre încasare de la Baraliuc Oleg.

A conchis că instanța de fond corect a determinat că din probatoriul administrat la dosar, nu rezultă cu certitudine că pârâtul are datorie față de reclamant la plata chiriei automobilului, fapt care și a determinat instanța să respingă pretenția privind încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a plății pretinse pentru locațiune în mărime de 91 300 de lei, ca fiind neîntemeiată.

La 01 decembrie 2022, SRL „Nagoltrans”, reprezentată de avocatul Pagu Alexandru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi privind trimiterea cauzei la rejudecare (f.d. 118-121).

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Suplimentar a indicat că, la momentul examinării cauzei se afla în afara țării, informând instanța de apel despre acest fapt, iar în acest sens la 21 septembrie 2022 a expediat prin intermediul poștei electronice cerere de amânare a ședinței de judecată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 21 septembrie 2022.

La 28 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 115).

Astfel, Colegiul constată că, recursul declarat de SRL „Nagoltrans”, reprezentată de avocatul Pagu Alexandru la 01 decembrie 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 09 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 126).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei,

p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Nagoltrans”, reprezentată de avocatul Pagu Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans”, reprezentată de avocatul Alexandru Pagu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh